

عنوان مقاله:

بررسی معماری بومی زمینه ساز معماری پایدار

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زینب قلیزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم و تحقیقات البرز

محمدجواد مهدوی نژاد - دانشیار، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

معماری بومی یا سرزمینی، می تواند به هر نوع معماری که به یک مکان خاص تعلق داشته باشد، گفته شود. این می تواند معماری ساختمان های ساده روستایی شهری تا ساختمان های بزرگ و حتی بناهای یادمانی را دربرگیرد معماری - بومی از قرن 18 میلادی به صورتی جدی مورد توجه علاقه مندان آن قرار گرفته و تاکنون نیز این علاقه و توجه ادامه داشته است. در طول این زمان دهه 1960 از اهمیت خاصی برخوردار است. در این دوران مطالعات و تحقیقات معماری بومی باهدف و نگرش جدید صورت گرفت و دنبال شد. معماری بومی اکنون حوزه ای است که اغلب بر بوم و بر، طایفه و فرهنگ مردمی و عامیانه، معماری روستایی و سنتی و دلالت دارد. مفهوم پایداری، نتیجه آگاهی بشر نسبت به مسائل محیط زیست و مشکلات فرهنگی اجتماعی و اقتصادی می باشد. یکی از مهمترین اهداف توسعه پایدار، حفظ طبیعت و اصلاح نگاه به آن - است و تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده می شود. پرسش اصلی پژوهش این است که شاخص های معماری بومی در رابطه با رویکرد معماری پایدار چیست؟ روش تحقیق توصیفی تحلیلی و گردآوری اطلاعات اسنادی و کتابخانه ای است. چارچوب نظری پژوهش بر این پدیده - استوار است که استفاده از اصول طراحی بومی در شکل گیری معماری پایدار موثر است. هدف از این پژوهش بررسی معماری بومی در رابطه با رویکرد پایداری می باشد. نتیجه این بررسی نشان می دهد که توجه به ویژگی های بومی، از دو جهت قابل توجه است: یکی، ایجاد بستر مناسب برای شکل گیری معماری پایدار و دیگری، استفاده از ارزش های تکرارپذیر معماری بومی، در فرآیند معماری پایدار.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، فرایند معماری، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418548>

